

DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI
EGYETEM

ALUMNI HÍRLEVÉL

Tartalom

Köszöntő.....	1
Hírek.....	2
Visszatekintés.....	4
Programok.....	6

Impresszum

Készítette:

Dr. Hodossi Sándor
(intézményi alumni
felelős)

Dr. Morvai Laura
(alumni referens)

Alumni Központ elérhetőségei:

4026 Debrecen,
Kálvin tér 16.
Telefon: +36 52 518-536
E-mail: alumni@drhe.hu

Köszöntő

Kedves Alumni Tagunk!

Október elején ünnepelte első születésnapját alumni központunk. Gazdag és tartalmas évet tudhatunk magunk mögött. Szabályzatalkotás, működési kereteink megtervezése, honlapunk, facebook oldalunk és zárt csoportunk elindítása, az első

DPR lekérdezések, szakmai nap, évfolyam találkozók, mentorprogram mind-mind az első év feladatai voltak.

Az új tanév első két hónapjában is fontos események részesei lehettünk, amelyekről részletesen is beszámolunk a következő oldalakon. A sor elejére az 50-60-65-70 évvel ezelőtt végzett öregdiákok jubileumi diplomaosztójának megszervezése, az első éves hallgatók pályamotivációjának felmérése. Új kezdeményezése központunknak az „Alumni kvízestek” sorozata, amelynek főpróbáját a félévkezdő csendesnapon tartottunk nappali tagozatos hallgatóink számára. A jó hangulatú, közösségépítő vetélkedő nem titkolt szándéka volt az is, hogy már a képzési szakaszban is minél többen minél több és pontosabb információt szerezhessenek a központ céljairól, programjairól. Októberben a „főpróba” tapasztalataiból is okulva megrendeztük az első „éles” kvízestet, amelyen jelenlegi nappali, levelezős hallgatók, már végzett alumnusaink, oktatók és munkatársak, a felnőttképzési központ képviselői egyaránt részt vettek. Erről a programról is olvasható beszámoló mostani hírlevelünkben. Következő találkozóunkat **november 16-ra** tervezzük, amelyre szeretettel várjuk hírlevelünk valamennyi olvasóját. Üsth Jutta, tanító szakos mentorunk Szegedre költözött, ezért Torda Nórárt kértük fel, hogy segítse tanító szakos hallgatóinkat. Nóri, valamint Bertha Zoltán lelkész mentorunk bemutatkozó sorait is jelen hírlevelünkben lehet olvasni. Reméljük, hogy öregdiákjaink egyetemünkkel való kapcsolattartását ebben az évben is segíti majd rendszeresen megjelenő hírlevelünk.

Dr. Hodossi Sándor, intézményi alumni felelős

Hírek

Alumni kvízparty az évkezdő csendesnapokon 2018-09-08

Az Alumni Központ próba jelleggel Kvízparty-t szervezett a nappalis hallgatók számára az évnyitó csendes napok keretei között.

Az eseményen 7 csapat vett részt, mind a hitéleti szakosok, mint a tanító szakosok oktatóikkal együtt képviseltetve voltak.

A bemelegítő kérdések után hat blokkban hangzottak el a feladványok a következő témakörökből: Debrecen, Idegen(?) tájakon, Mindig más (most Alumni), Családban marad, Ebből-abból, Sorrendező.

A kvízt a csapatok okostelefonjaik segítségével a Kahoot elnevezésű alkalmazáson keresztül tudták kitölteni.

Az első helyezett csapat a #nem feszíthettek lett. Nekik ezúton is gratulálunk!

Hírek

Jubileumi diplomaosztó 2018 2018-09-22

2018. szeptember 22-én került megrendezésre a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Jubileumi Diplomaosztója. A Jubileumi Diplomaosztó szervezése az intézményben hosszú múltra tekint vissza, de idén első ízben a korábbi hagyományoktól eltérően már az Alumni Központ segítségével zajlottak az előkészületek.

Az ünnepségen 50, 60, 65, 70, 75 éve végzett öregdiákok vehették át okleveleiket. 2018-ban 1 gránit, 25 rubin, 12 vas, 41 gyémánt és 50 arany diploma került kiosztásra, melyből 83-at az ünnepség keretei között kaptak meg a jubilálók.

Többen már korábban, általában pedagógusnap alkalmából volt iskolájukban vagy a lakóhelyükön szervezett önkormányzati pedagógus napon kapták meg. Sokan voltak azok, akik kérték, hogy postai úton vehessék át.

Az ünnepségről készült képek elérhetőek [honlapunkon](#).

Alumni kvízparty 2018-10-05

Az a bizonyos "Alumni kvízeszt"

Tavaly végzett hallgatóként meghívást kaptam az Alumni központ által szervezett kvízestre. Első hallásra furcsának tűnt, hiszen a központról már hallottam és tudom, hogy elsődleges célja a végzett hallgatókkal történő kapcsolattartás, emiatt nem teljesen értettem a kvíz létjogosultságát ebben a témában.

Miután többszöri próbálkozásra végre sikerült kimondanom a rendezvény nevét anélkül, hogy összeakadt volna a nyelvem, és sikerült a fejemben felvillanó képeket is elhessegetnem, amelyek a kvízeszt szó hallatán ott óhatatlanul megjelentek (lelki szemeimmel láttam egy amerikai idősotthont, idejét múlt zenével, lampionokkal és bingót játszó kedves emberekkel), máris győzött

"menjünk vissza az egyetemremertjóottlennitalálkoznirégiismerősökkelmibajunklehetmégakvízisbelefér"

gondolati kör. Végül is egy kellemes októberi nyári nap után ez a kora esti program nem tudott, és nem is akart valid ellenállásba ütközni, így pár régi csoporttárssal együtt megjelentünk. És nem, még nem felejtettük el hol van a terem, pedig régen volt május, de a hangos nevetés egyébként is elárulta volna. A szervezők pogácsával, üdítővel és nagy örömmel fogadtak minket, amiért külön köszönet nekik! Voltak ismerős és ismeretlen arcok, akikkel gyorsan megismerkedtünk, váltottunk pár szót, ki-kicsoda és mit csinál, honnan jött vagy hol tanul éppen, és hajrá gyerünk már indult is a program.

Első pillantásra a központ fő tevékenységéből kiindulva, ez egy "tartsuk a kapcsolatot, hogy kivel mi történik" eseménynek tűnt kiegészítve egy kvízzel, mint show-elem. Nos ehhez képest egy szuper kvízshow-ba csöppentünk egyik pillanatról a másikra, és ad-hoc verbuvált csapatokként azon kaptuk magunkat, hogy már játszunk is ismeretlenek és ismerősök együtt. Pörgött az este, szórakoztunk, nevettünk, komolyan vettük a kérdéseket és magunkat (Hány évig él egy viziló- hány terem van az épületben???? Nem ti fogtok nyerni, azért sem!!!!) Volt tippelős, netes, műveltségi és okosoknak való, kinek-kinek a saját szája íze szerint, mindenki talált olyat, amiben ő amúgy éppen jó. A meghívóban feltüntetett idő - intervallum nem is bizonyult elégnek, de nem bánta senki, legfeljebb az, akinek valamilyen okból hamarabb kellett távoznia. Amellett, hogy majdnem nyertünk egyébként még ajándékot is kaptunk (hasznos/szuper ajándék, újabb köszönet szervezőknek) ettünk, ittunk, nevettünk, kötetlenül beszélgettünk és játszottunk. Jó ötlet és jó szervezés.

Szeretettel ajánlom mind jelenlegi, mind végzett hallgatóknak! Aki eljön, az biztosan számíthat egy jó hangulatú kellemes estére, sok nevetéssel. Azóta futottam már össze a folyosón frissen, ott megimert hallgatóval és jó volt összekacsintani, legközelebb is találkozunk...

Kádár-Fekete Andrea

Visszatekintés

Az egyetemi évekre lassan 10 év táblatából még élő, valós emlékekkel, de már kezdetleges nosztalgiával is visszagondolva nézek. A tanulmányaim alatt is megfogalmazódott bennem, mivel akkoriban volt sláger a Harry Potter sorozat a két intézmény közötti a hasonlóság. Ódon falak, tágas terek, a mesés idegennyelvek, az órák hangulata, az évfolyamok közti vetélkedések a sportban is, a tanárok csoportjai, akik egyszerre a közösség része, de mégis a legfélelmetesebb dolgok, azaz a vizsgák urai voltak.

Debreceniként én a nem kollégisták kisebb táborához tartozva sajnos a közösségi élet sok eleméből kimaradtam. Akár az információáramlás hiányosságai, akár saját lustaságom miatt. Így egy kicsit a többiektől elszakadva ennek azóta is érzem következményeit, miszerint sokkal kevesebb lelkészársammal maradt meg az élő kapcsolat, mint azoknak, akik egy folyosón és szobán osztottak éveken keresztül.

Igazi egyetemistaként a tanulmányokra fordított idő sokszor alulmaradt a szabadidőre fordított idővel való vetélkedésben. De Istennek hála, azok az idők sem veszttek kárba, ő mindazt amit akkor „eltékoztam”, a javamra fordította. A zenében való akkori elmélyedésemnek ma már a gyülekezetben veszem hasznát, a sportban, vagy a világban töltött más szórakozásaim kapcsán szerzett tapasztalatoknak pedig a lelkészi pályán akképpen veszem hasznát, hogy megtanultam a szekularizált ember nyelvét, érzéseit, élményeit, élethelyzeteit átérezni és kezelni.

Az egyetemről kikerülve, segédlelkészi évemet Biharkeresztesen töltöttem. Hogy őszinte legyek nem igazán sikerült alkalmazkodni, felvenni az ottani lépést és jó lelkésszé lenni. Főként, hogy ez

az időszak egybeesett az otthonról való kirepüléssel is. Megtapasztaltam, hogy a hittanórák addigi álmokképe ami a tanulmányok és a kisrefis gyakorlat után kialakult, nem sokban egyezik meg a valósággal. De itt tanultam meg füvet nyírni is.

Azóta a Nagyerdei Gyülekezet beosztott lelkészeként szeretnék a saját anyagyülekezetemben nem próféta, csak jó lelkipásztor lenni. Bár az első pár év itt is arról szólt, hogy felvegyem a tempót, tudjam teljesíteni, amit várnak. A következő pár évben sikerült ezt elérni. Az utóbbi pár évben pedig már azt érzem, hogy a helyemen vagyok, és amit kaptam már tudom kamatoztatni a saját Istentől kapott tehetségem szerint. Hosszú út vezetett idáig és még hosszú út áll előttem.

A valóságban a jó pap holtig tanul, közhelye már nem is annyira vicces. Lelkésznek lenni egészen más, mint amit megtanultunk az egyetemen, de ez a legtöbb szakmával így van. És igaz sok más szakma van, ahol életekkel játszanak az arra elhívottak, de mi az örök élet lehetőségét szeretnénk felmutatni az embereknek. Azonban ennek nehézsége mellett is ott van, hogy a mi munkánk gyümölcse sosem a mi erőnkből, képességünkből fakad, hanem egyedül az Isten akaratából és áldásaiból.

Ezért fontosnak tartom a mostani teológusok mentorálását. Akik őszintén feltehetik kérdéseiket, és őszinte válaszokat kaphatnak. A legtöbben egy gyülekezetet ismernek meg igazán az egyetem előtt és ez alapján gondolkoznak az egyházról, gyülekezetekről, lelkésziségről. A mi feladatunk, hogy egy-egy másik képet felvillantsunk, ezért jó, ha minél több lelkésszel megismerkednek a diákok. Hogy tudják mire vállalkoznak. Tudják az addig nem ismert nehézségeket. De lássak azokat a csodákat, örömeiket, amelyeket talán még nem is remélnek.

Bertha Zoltán

Visszatekintés

„A tanítás csak információt tölt a fejekbe, de a nevelés: növel. Nem mennyiséget ad, hanem minőséget. Segít egy rózsának igazi rózsává válni. És egy gyermeknek megtalálni és kibontani önmagát.”

Müller Péter

Torda Nóra vagyok, a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola öregdiákja. Megtisztelő érzés, hogy beszámolhatok főiskolás éveim élményeiről, emlékeiről.

Biztosan sokan kezdik el így az életútjuk bemutatását, mint ahogyan én is tenni fogom.

Gyermekkoromban döntöttem el, hogy tanítani fogok. Megtetszett a pedagóguspálya, ezért általános iskolai éveim után, gimnáziumban szerettem volna továbbtanulni. Humán tagozatra való jelentkezésem azonban nem volt sikeres. Így egy olyan szakközépiskolában kezdtem el tanulmányaimat, ami a közgazdaságtan és marketing világa felé kalauzolt. Ekkor

elbizonytalanodtam a pályaválasztásomat tekintve. Érdeklődési köreimbe új tantárgyak, új ismeretek kerültek, amelyek az évek alatt egyre jobban közelebb kerültek hozzám. Utolsó évemet befejezve mégis úgy döntöttem, hogy az akkori debreceni Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola hallgatója szeretnék lenni. Emlékszem, hogy az iskolám felé tartó reggeli buszon, mindig úgy helyezkedtem, hogy lássam utunk során a főiskola épületét.

Jelkezésem sikeres volt, és büszkén képviseltem a „TK-s” jelzőt. Rajz és vizuális nevelés műveltségi területen kezdtem meg tanulmányaimat 2009-ben. Szó szerint elvarázsolt az egykori rajzterem, ahol rengeteg óráink voltak a két kitűnő

oktatónkkal.

Rengeteg szép emlékekkel gazdagodtam a főiskolai éveim alatt. Szinte lehetetlen elfelejteni a rendkívül nagy odafigyeléssel megszervezett gólyatáborunkat, ahol szoros barátságok kötődtek, vagy a jó hangulatban eltelt tanulmányi versenyeket, az izgulással teli zárótanításokat. Szomorú, de annál inkább meghatározóbb emlék az épület búcsúztatója, hiszen a régi főiskola impozáns épülete mégis alkalmas volt arra, hogy nagyon zárt, összetartó közösséget formáljon a hallgatókból. Mégis a sok emlék és élmény közül a legelső gyakorlati képzésem volt a legnagyobb motiválás pályám felé.

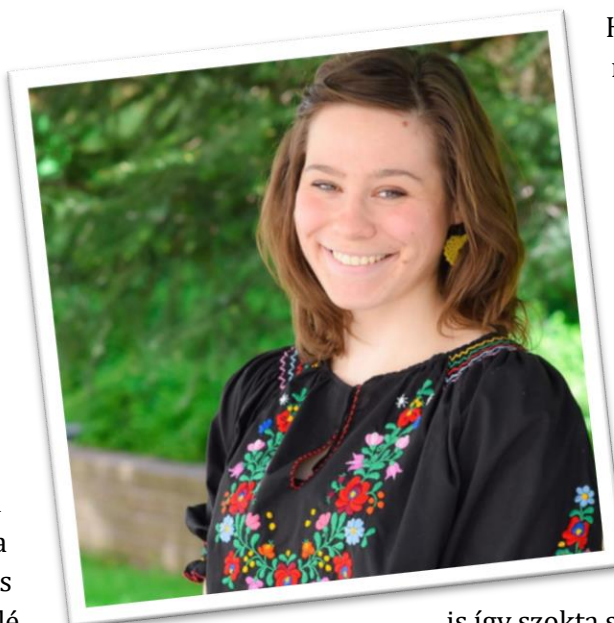
A gyakorlatunk magában foglalta az első évfolyam első egy hetét. Hospitáltuk az órákat, és megfigyeltük, hogy hogyan alkalmazkodnak a gyerekek az új élethelyzethez, társaikhoz. Egy kisfiú nagyon sokat volt a közelünkben, figyelte mit írunk, mit csinálunk. Valahogy mindig úgy helyezkedett sorakozásnál is, hogy az én párom legyen. Az egyik ebédeltetésnél, nagyon szorította a kezem, rákérdeztem, hogy mi a gond, minden rendben van? Erre ő csak annyit felelt, hogy kicsit izgul, és hogy az anyukája kezét is így szokta szorítani.

Biztonságban érezte magát, és ez roppant jó érzés volt számomra, hiszen nekem is szokatlan helyzet volt, hogy nem diákként sétálok már egy intézmény falai között. Az intézmény természetesen a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola volt, jelenlegi munkahelyem.

Hálás vagyok, hogy egykori mentoraim és tanítási gyakorlat-vezetőim most már mind a kollégáim, akikhez bizalommal fordulhatok bármikor.

Kívánom, hogy mindenki ilyen érzésekkel kezdje el pályáját, és ilyen motiváció adjon neki erőt, és áldást a hétköznapi sokaságához.

Torda Nóra

Programok

Alumni kvízparty

2018.11.16.

Az Alumni Központ következő kvízestjére szeretettel várjuk az egyetem jelenlegi és volt hallgatóit, oktatóit és dolgozóit! A novemberi kvíz a korábbiakhoz hasonlóan offline és online részből áll majd. Az online részhez csapatonként egy okos eszközre lesz szükség. A novemberi kvíz témakörei a következők lesznek: Vizek, Művészi, Alma Mater, Retro, Technika, Debrecen. Az eddigiekhez hasonlóan az első három csapat jutalomban részesül!

Kvízre fel!

A Felnőttképzési Központ novemberi programjai:

2018.11.17.

2018. november 17-én, szombaton 9.30 kezdettel Playback színház 5 órás, kreditpontot adó továbbképzés nemcsak pedagógusoknak.

A képzésen a résztvevők a saját élményeken alapuló történetjátás alapjait ismerik meg, amely abban segít, hogy egy-egy szituációban minden fél nézőpontját és érzéseit képesek legyünk észrevenni. A „folyékony szobor” technika az események mögött zajló érzésekre alapoz, ezeket játssza vissza. Mindkettő az osztálytermi helyzetek és a diákok jobb megértését, a hatékonyabb reagálást segíti.

A képzés felépítése:

- Ismerkedés-ráhangolódás
- Folyékony szobor technika
- Történetjátás
- Visszajelzés-zárás

Képzők: Battainé Szabó Katalin, drámapedagógus, mentálhigiénés szakember

Kovács Edina, drámapedagógus, egyetemi oktató

Részvételi díj: 5.000 Ft

Érdeklődni lehet: felnottkepzes@drhe.hu

2018.11.24.

Ha kifogyott az ötletekből, és gondot okoz megszervezni egy iskolai műsort, nem szeretné megint a tavalyi előadást megnézni, akkor képzésünk Önnek szól. 1956, advent, karácsonyi műsor és így tovább – készüljön rá új ötletekkel, nálunk megkapja!

2018. november 24-én, szombaton 9.00 kezdettel Gyermek- és ifjúsági műsorok szerkesztése 6 órás kreditpontot adó továbbképzés azoknak, akik az előző alkalomra nem tudtak eljönni.

Előadó: Csüllög Ferenc az RPI munkatársa

Részvételi díj: 5.000 Ft

Érdeklődni lehet: felnottkepzes@drhe.hu

2018.11.28.

2018. november 28-án, szerdán 14.00 kezdettel a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen Negrea Vidia, klinikai pszichológus, az IIRP (International Institute for Restorative Practices) elnökségi tagja Resztoratív technikák alkalmazása iskolai kontextusban címmel tart előadást. A szakmai nap 6 órás, kreditpontot adó továbbképzés.

Részvételi díj: 5.000 Ft

Érdeklődni lehet: felnottkepzes@drhe.hu

Kedves Alumnusok!

Szeretnénk egy nagy közös vállalkozást indítani! Célunk egy olyan fotógaléria kialakítása az új honlapunkon, amely a volt hallgatóink egyetemünkkel kapcsolatos fényképen megörökített emlékeit tartalmazza majd. Bízunk benne, hogy aki rendelkezik olyan fotóval, amelyet szívesen megosztana velünk, az elküldi számunka az alumni@drhe.hu email címre! Reméljük, hogy egyre többen kedvet kapnak majd a galéria bővítéséhez, és így közösen egy különleges emléktárat alakíthatunk ki.

**Előre is köszönjük a segítséget:
Az Alumni Központ munkatársai**

